

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת קרח תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת קרח תשפ"ד – הרקע למחלוקת קרח

שאר הנביאים לא יכלו לשאת את זה, היו נופלים על פניהם או היו כמו מתעלפים, 'חצי פה חצי שם' כמו שאומרים, ואז היו מקבלים את הנבואה. ולא תמיד הכל היה ברור. הם היו צריכים את הפירוש של הנבואה וכן הלאה. אלה כל מיני דרגות של גילוי.

במצרים היה גילוי של הסטרא אחרא. וזה מה שרציתי להסביר: כדי שלא תתבטל הבחירה החפשית – "זה לעצמות זה", צריך שיהיו גם גילויים מהצד של הסטרא אחרא, הצד השני, צד הטומאה. ולכן חרטומי מצרים על ידי כישוף יכלו לעשות את אותם האותות שעשה משה רבינו בתחילת שליחותו, עד גבול מסוים. את מכת כינים הם כבר לא יכלו לעשות עם הכישופים שלהם, אז הם אמרו "אצבע אלקים הוא", 'אה, זה כבר משמים'.

בכל אופן, באוירה הזו של כישופים ושל כל מיני תופעות עלטבעיות גדלו עם ישראל במצרים, ובמיוחד הערב רב, שהיו מכשפים גדולים. הם עסקו בזה, והם הצטרפו לעם ישראל. ובמדבר הם כל הזמן היו שליחים מהיצר הרע הכללי להפיל את עם ישראל.

למשל בעגל, גם על ידי כישופים הם הצליחו 'לטפל' כמו שאומרים היום, באהרן הכהן, ואז יצא העגל – זאת המנטליות הזאת, שיש כישופים ויש כחות של סטרא אחרא. והם ניסו להגיד שגם משה רבינו הוא "האיש אשר הֶעֱלֵנו", הוא העלה אותנו מארץ מצרים, כביכול לא ה' יתברך העלה, כביכול הוא מכשף גדול, הוא מכשף יותר גדול מפרעה ולכן הוא הצליח להוציא אותנו ממצרים וזה לא משמים.

זאת אומרת, היו כל מיני שאלות על ה' יתברך, על הנהגתו – האם ה' יתברך הוא טוב או לא, אם הוא קפדן או לא, אם הוא מקנא קנאה על עבודה זרה או לא, אם הוא חזק ביבשה או בים או בשניהם, מה כחו? כל מיני שאלות של עובדי עבודה זרה, כי אלה השאלות שלהם – הם משוים את האלילים שלהם ואת הדמיונות

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ביותן חלקנו בתורתך, פרשת קרח תשפ"ד. ובשם ה' נעשה ונצליח!

הרבה נושאים מעניינים ועמוקים יש בפרשה. ה' יתברך ברא את כל העולמות כדי שתהיה בחירה חפשית בין טוב לרע, ונתן לנו את התורה שנבחר בין טוב לרע על פי התורה. ואנחנו צריכים לתקן עולם במלכות שד"י.

ויש מנעד בהנהגתו יתברך: בין הסתר פנים לגמרי – לגילוי פנים, שה' יתברך מתגלה. מה קורה כשה' יתברך מתגלה? אם הוא באמת מתגלה בכל העצמה המתאימה לבריאה, אז מתבטלת הבחירה, שזה מה שיהיה בגאולה השלמה במהרה. כשהוא מתגלה – נגמר המשחק, כמו שאומרים.

אבל עד שתהיה הגאולה השלמה, בכל ההיסטוריה היו זמנים שה' התגלה יותר ויש זמנים שהוא מסתתר יותר. לפי מה זה נקבע? – לפי העוונות, לא עלינו, של עם ישראל. אם יש עוונות, יש הסתר פנים, ה' מסתתר. אם יש עוד יותר עוונות – אז ההסתר כפול, אפילו לא יודעים שה' מסתתר. זה הסיפור.

כשהוא מתגלה, הוא יכול להתגלות לצדיקים מיוחדים קדושי עליון, נניח כמו לנביא, למשה רבינו, לאבותינו הקדושים, או יכול להתגלות לכל עם ישראל, או יכול להתגלות לכל העולם. ובכל זאת, איך הוא מתגלה? במדבר אנחנו רואים: עמוד הענן, עמוד האש, והוא גם היה מדבר, זאת אומרת, שומעים את קולו יתברך – בדרך כלל רק משה רבינו שומע את קול ה', לפעמים גם אהרן, ובמתן תורה כל עם ישראל, ולא יכולנו לעמוד בזה ופרחה נשמתנו. רק את שני הדְּבָרוֹת הראשונים שמענו. אחר כך כבר לא יכולנו, מה שנקרא 'אין כלים'.

איש האלוקים משה רבינו היה יכול לעמוד בגילוי הזה באופן מופלא, היה יכול לדבר עם ה' וה' היה עונה לו, כמו שלהבדיל שני בני אדם מדברים אחד עם השני.

שלהם, והמכשף הזה יכול לקלל כמו בלעם בפה, והמכשף השני כחו במעשים יותר כמו בלק, מבינים? להבדיל אין סוף הבדלות. זה הסיפור.

אז כל התיאוריות האלה, כל דרך החשיבה ודרך החיים הזו ליותר את עם ישראל כשיצאנו ממצרים. כל הנסיונות שיש במדבר באים בעצם לברר את זה: מי זה ה' יתברך, האם הוא באמת שולט? האם הוא באמת יכול להכניס אותנו לארץ ולהכניע פה את האויבים שהיו כאן, את בני הענקים ואת כל העממים, או לא, או שהוא היה יכול רק להוציא אותנו ממצרים כדי להמית אותנו במדבר? מה יותר כדאי לנו – להמשיך אתו, או לחזור למצרים?

זאת אומרת, גם הנהגתו של ה' יתברך לא היתה ברורה, גם יכולותיו, וכמה הוא מתערב במה שקורה, וכמה מה שהוא אומר מחייב, ומה עם הענשים? האם אדם חוטא יהיה לו עונש מיד, או לא? כמו שהיום בן אדם מחלל שבת ולא קורה לא כלום.

המקושש חילל שבת – מיד היה מזה ענין ורגמו אותו ונענש. קרח נענש. היום בן אדם יכול לעשות מיליון מחלוקות ואולי נותנים לו פרס, בכלל הוא לא נענש לפי מה שנראה, כי אנחנו עכשו בהסתר פנים אז לא רואים את החטא ואת ענשו באופן ישיר, באופן מידי, באופן ברור.

זה חלק גדול מההסתר פנים. אם כל זה היה ברור, כולנו היינו עובדים את ה' יתברך. ולכן זה הנסיון, כן? של הדור – האם נאמין בה' ובמשה עבדו, או לא חס וחלילה? במה יאמינו? בעצמם? יש אנשים שמאמינים באדם. מה זה האדם? אחרי מאה ועשרים הוא לא פה. ויש אנשים שמאמינים בכישופים ובעבודה זרה עד היום. אוקיי?

כישופים כתוב שיש. זה כח שה' נתן לסטרא אחרא כדי לנסות את הבריות. אבל כשיש הסתר פנים מצד הקדושה יש הסתר פנים גם בצד הסטרא אחרא. כשהקדושה עולה בגילוי פנים, זאת אומרת, ה' יתברך מתגלה יותר, יש קדושי עליון כמו אבותינו הקדושים, כמו משה רבינו וכן הלאה – אז חייב להיות גם בצד השני, צריך איזה בלעם כזה או אחר כדי שיהיה "זה לְעַמֹּת זֶה" ותמיד תהיה בחירה חפשית – במה אתה בוחר, במשה או בבלעם? אתה בוחר בה' יתברך או להבדיל באיללים? מבינים? כל הדברים האלה לא היו רק במדבר. עד סוף התיקון אנחנו בבירורים האלה, בבחירות האלה שצריך לבחור. זו המלחמה.

אז כאן בפרשה: "מי מנהיג את עם ישראל? מי מחלק היום קוראים לזה 'מי מחלק את הגיובים'? מי מחלק את השררה – משה? אהרן? הם קבעו לעצמם את השררה? זה בבחירות כמו שעושים היום? הם פוליטיקאים? הם מושחתים, חס וחלילה? או זה משמים? איך נדע שזה משמים? מספיק שמשה אומר לנו שככה ה' רוצה ואנחנו נאמין לו, או לא?" עובדה שלא כולם האמינו לו. מבינים? זה הענין.

קרח, הוא ידע שמשה רבינו צדיק. ככה מביא ה'תנא דְבִי אֱלִיהוּי הקדוש. גם דתן ואבירם ידעו. אבל זה לא

עניין אותם. הם רצו את הכבוד ואת השליטה ואת הכסף.

מביא האר"י הקדוש שקרח הוא הרע שבקין, יתרו הוא הטוב שבקין, שורש קין – קין והבל, כן? אז כשקין מתוקן הוא יהיה צדיק מאד מאד. אם עָשׂוּ היה חוזר בתשובה, היה צדיק גדול יותר מכולם, "כל הגדול מחברו, יצרו גדול היְמִינוּ", אם הוא היה מתגבר והיה עושה את העבודה כראוי, אבל הוא לא. מבינים? – שהם מושרשים בעולם ה'יתהו', ואנחנו מושרשים בעולם התיקון. עולם התהו גבוה יותר מעולם התיקון, הוא קדם לעולם התיקון. אלה מושגים בקבלה. מי שרוצה להבין אותם טוב יותר, שיקרא את הספר שלנו 'רומח פינחס'. אפשר להוריד אותו חינם מהאתר. יש שם את כל המושגים.

אם כן, זה מה שמתברר כאן בפרשה. ואני התחלתי לדבר על זה שעניין אותי איך מתגלה שזה באמת משמים? איך באמת מתגלה שהמינוי הזה של כהן, של הכהונה לאהרן ולזרעו אחריו, זה משמים? איך ה' מתגלה? ה' מתגלה על ידי דיבור? הוא ידבר עם כל עם ישראל? הוא ידבר עוד פעם רק אם משה, או רק עם אהרן, או עם שניהם? הוא יעניש את העדה? ואז עוד פעם הם ישאלו 'האם העונש הזה זה מה' או "אֲתֶם הַמֵּתִים אֶת עַם הַיִּי"? תראו איזו עזות.

אז לא מספיק שה' יתברך נותן גיבוי לצדיקים בסתר. וזה יכול להיות כמו שאמר ה' יתברך לירמיהו הנביא, במלים שלי, כן? 'אל תדאג. לך לשליחות שאני שולח אותך, ואני שומר עליך. ואם אתה תפחד מהם, מהשליטים שהיה צריך להוכיח, אז באמת אני אגרום לך לפחד'. ובאמת ה' יתברך נתן לו לסבול אבל בכל זאת הציל אותו. מבינים?

אז או שה' מדבר עם הצדיק עצמו – האם זה נותן לו תוקף? זה נותן לו תוקף, זה מחזק את האמונה של הצדיק – אבל העם לא יודע מזה, אלא אם כן יש מופת. מופת... ואז למי מיחסים את המופת? אה, זה צדיק שיש לו כח, יש לו כח מעצמו, או זה משמים? האם זה כח מהקדושה, או אולי הוא גם כן איזה בלעם קטן מחופש?

תמיד אפשר לשאול שאלות. כל מי שרוצה להיות כופר תמיד ישאל שאלות, תמיד יקשה קושיות – או שאדם "צדיק באמונתו יחיה".

תראו, תורת הקבלה מסבירה את התורה ואת הבריאה ואת הכל בצורה מופלאה. אם בן אדם בא עם לב טהור ולומד את זה, הוא יכול להבין פלאי פלאים של דברים, גם בתורה וגם בעולם, במציאות, בכל. אבל האם אי אפשר להקשות על זה קושיות, על הקבלה? – תמיד אפשר להקשות קושיות. גם אם ירד מלאך עכשו פה לידנו ותראו את המלאך, אפשר להקשות קושיות. תמיד אפשר להקשות קושיות. הבחירה לא מתבטלת.

כאן בפרשה אנחנו רואים את המצב הזה שקרח חולק עליהם, ואחר כך הוא הולך ומגייס תמיכה – גם דתן ואבירם וגם ראשי הסנהדראות, מאתים חמשים, כל הלילה הוא הולך ומסית ומדיח, עד שבסוף יש גם את

המפנה, שה' מתגלה בעם, שורה הענן, והוא גם מדבר עם משה ואהרן ואומר להם, במלים שלי: 'זוזו, ואני מכלה את כל העדה הזו הרעה', הוא מוכן להעניש.

כאן הצדיקים צריכים להגן על עם ישראל, אז הם אומרים 'מה, אם אחד חוטא צריך להעניש את כולם? מי שחטא שיענש'. ה' אמר 'טוב מאד, מי שחטא'. ה' יודע מי חטא.

אז אנחנו רואים כאן בפרשה שה' יתברך היה צריך לפעול כמה פעמים כדי להפסיק את המחלוקת הזו – גם ניסה את משה לראות אם משה יגן על עם ישראל או לא, אבל גם היה צריך להעניש את קרח ועדתו שתבלע אותם האדמה.

זה לא הספיק. הם המשיכו להגיד שהם המיתו את עם ה'. ואלה שעשו את הקטורת היו צריכים להשרף וגם דתן ואבירם, ועד שהיה צריך לעשות את הנס של המטות, שיפרח המטה של אהרן – כל זה, עד שהעם השתכנע שה' בחר באהרן.

זה לא נתפס בשכל, אבל זה ככה. למרות כל הנסים והנפלאות וכל המכות במצרים וכל מה שה' עשה לעם ישראל במדבר וכל הפעמים שה' הוכיח את נוכחותו, את השגחתו, את צדקותו – בכל זאת כל פעם נכנס הספק, הטשטוש, חוסר האמונה.

כמובן, כשבן אדם נגוע באינטרסים אז יש לו חוסר אמונה. אם בן אדם רוצה להתיר לעצמו את כל העבירות שבעולם, אז הוא יגיד שהוא כופר, הוא ימצא איזו פילוסופיה, איזו תיאוריה, למה כביכול נכון להיות כופר – ואז הוא מתיר לעצמו הכל. אז זה מה שהיה בעצם, וזה מה שקורה.

כל עוד שיש יצר רע פרטי וכללי עדיין יש בחירה. כשיתגלה המשיח עדיין תהיה בחירה, עד איזה שהוא שלב שבו ה' יתברך מבטל את היצר הרע הפרטי והכללי ומעניש את מי שצריך ומתחיל העולם הבא שכולו טוב. אבל עד אז – נסיונות, כמו במדבר, בקטן, בגדול, כאלה או אחרים.

האם כשיבוא משיח כולם יקבלו את המשיח, או יש כאלה שיצאו נגד? יש על זה כל מיני דעות. מי יקבע מי המשיח, עם ישראל? לא.

ה' יתברך קובע – מי המשיח, מתי הוא יבוא, איך הוא יבוא, איך יתנהלו העניינים כשהוא יבוא. עם ישראל והאומות יכולים רק להחליט איך להתיחס לזה, יש להם בחירה איך להתיחס. אבל הם לא קובעים בסופו של דבר.

זהו. הרבה חומר למחשבה. כמה חורבן עושה המחלוקת. כמה צריך לברוח מהמחלוקת. "כל מחלוקת שהיא לשם שמים, סופה להתקיים". הביאו כדוגמא למחלוקת שאינה לשם שמים, "זו מחלוקת קרח וכל עדתו". כמו שאמרנו בפעמים קודמות, לפעמים המחלוקת כביכול היא לשם שמים אבל בפנים היא מקנאה, שנאה, תחרות, אינטרסים, והיא לא לשם

שמים, או שזה התחיל לשם שמים ואחר כך זה התקלקל.

יש גם את עצם הביקורת ואיך אומרים את הביקורת. כאן היתה חוצפה גם של קרח וגם של דתן ואבירם, ש"יִצְאוּ וַיָּבִיאוּ חֲצוּפִים. כביכול הם יכלו לשאול שאלה בארבע עינים את משה רבינו על ההנהגה, למה אהרן הכהן קיבל את הכהונה – איך זה היה נגמר אז? ככל שהעזות והחוצפה נגד הקדושה גדולה יותר, אנחנו רואים שה' יתברך מקפיד יותר, העונש גדול יותר, הדין חזק יותר, המגיפה – אה, שכחתי שגם היתה מגיפה כי הם קטרגו על הקטורת, אמרו שהיא סם המות, אז היה צריך להראות שלא הקטורת ממיתה, "החטא ממיתה".

אז תראו כמה שלבים באותו נסיון, שלבים שלבים שבהם ה"עם קשה עֲרָף" ממשיך להתוכח. הוא ממשיך להתוכח, לא הספיק להם. מתי שהוא צריך להפסיק להתוכח, לקבל את הדין, לקבל את האמת. מובן שתמיד אפשר להמשיך להתוכח, אבל ה' יתברך "קָץ שֵׁם לַחֲשָׁד". בסוף נגמר הויכוח, נגמרת העזות, נגמר הכל – "וַיִּנְשָׁב ה' לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא".

אז אנחנו בדרך וצריכים להזהר ממחלוקות, שנאת חנם, רדיפות חנם, מלדון את השני לכף חובה, במיוחד את הצדיקים. זה חמור על כל אחד, להוציא שם רע ולעשות מחלוקת ושנאה ורדיפה. אבל אם יש צדיקים שרודפים אותם, זה יותר גרוע, הרבה יותר גרוע. אז מצד אחד, בהנהגה של הסתר פנים ובהנהגה של מדינה דמוקרטית כל אחד יכול לעשות ביקורת, יש את חופש הביטוי – אבל יש גם דרך איך לעשות את הביקורת, וצריך שהכל יהיה אמתי ולא שקרים.

עד כאן. ה' יעזור שנתחזק. צריך הרבה רחמי שמים, הרבה אחדות בעם ישראל, הרבה ענוה, כי המצב מסובך ומורכב. וכל אלה חלקים של חבלי משיח – בירורים על גבי בירורים, נסיונות על גבי נסיונות, בְּפָרֵט, בְּפָלֶל, בגשמיות, ברוחניות, מי בראש, מה בראש, מה נכון, מה לא נכון. צריך להבנות חזק ומהר, כדי שנוכל להתמודד, כי יש מלחמה גשמית ויש מלחמה רוחנית. לא לשכוח את זה. בדרך כלל מתעסקים במלחמה הגשמית.

וצריך זכויות. למשל, מביא ה'תנא דְּבִי אליהו שאם עוברים על "לא תִחְמֹד", אז אומות העולם חומדים את ארץ ישראל. דוגמא. אליהו הנביא אומר את זה. מדה כנגד מדה.

אז צריך להיות צדיקים באמת, קדושים באמת, בעזרת ה' להשתדל, זה בטח לא קל. "איזהו גבור? הכובש את יצריו". זה לא פשוט כל כך. צריך לתת את הדעת חזק מאד על זה, לעלות בעבודת ה' לשם שמים, כדי שירבו הזכויות ויומתקו הדינים וה' יתברך יציל אותנו.

לחיים! לחיים! לחיים!

ה' יתן כח.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – המצב מסתבך

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

כ"ד סיון תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. המצב הקבוע צריך להיות שמחה, בטחון ותקוה.
- ב. המתקת הדינים נעשית על ידי ביטול ה'אני' כלפי שמים!
- ג. הסבל בא על מנת לכפר ולעורר, את הפרט ואת הכלל.
- ד. ה' ית' מכין את התגלותו – אתה מוכן?!
- ה. הדבקות בה' ית' – רצויה כאשר היא מלווה בתורה ובמצוות ובמעשים טובים.
- ו. הקשב ליצר הטוב! התעלם מיצר הרע!
- ז. "האמת נעדרת" – "עדרים-עדרים", זאת כדי 'לא לשים את כל הביצים בסלסלה אחת'.
- ח. בלי קפדנות אין צדיקות!
- ט. בלי קנאות – אין המשכיות! כמובן, קנאות מתוקנת.
- י. אם לאדם כואב – הקשב לו.
- יא. תגובה קשה נובעת תמיד ממצוקה קשה.
- יב. יש החושב רק על עצמו, ויש החושב גם על זולתו. ויש החושב בעיקר על זולתו. היכן אתה ממוקם?!
- יג. היצר הרע הכללי מעורר מחלוקות בתוך עם ישראל, כדי לנסות להחריב, ר"ל.
- יד. אם לא תוותר על ה' ית' – הוא ית' לא יוותר עליך!
- טו. האדם כופר על מנת להתיר לעצמו את כל העבירות.
- טז. אי אפשר להנהיג את עם ישראל רק 'בדרך הטבע'. חייבים התעלות רוחנית אמתית.
- יז. בכל פעם שחלקים מעם ישראל רוצים להיות "ככל הגוים" מתעוררת אנטישמיות חריפה – זאת על מנת להציל את עם ישראל.
- יח. שונאי ישראל אינם מבחינים בין סוגים שונים של יהודים.
- יט. אם תוכל לשתוק כאשר מחרפים אותך – כחך בשמים יעלה פלאים, "כְּצֵאת הַשָּׁמַשׁ בְּגִבְרָתוֹ".
- כ. התורה היא תורה מהשמים והיא תורת חיים. האידיאולוגיות לא.
- כא. על הכל חושבים ודנים – ומה על התיקון?!
- כב. אם האדם הולך בדרך ומסתבך – שיעצור ויחשוב, אולי טעה? ואם כן, שישנה דרכו.
- כג. צריך לעשות תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א – וכך יומתקו הדינים בס"ד, ותבוא הגאולה במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים! להרבות טוב ולהאיר לבריאה!

לחיים! לחיים! לחיים! שיהיה להצלחה ולהצללת עם ישראל!